

ת"פ (חיפה) 3-02-11289 - מדינת ישראל נ' יגנני גנסין,

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 11289-23-0 מדינת ישראל נ' גנסין
(עוצר)
לפני כבוד השופט אמיר טובи, שופט בכיר
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הנאשם יגנני גנסין, (עוצר)

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד אביה בן יאיר
ב"כ הנואשם: עו"ד אביב חזזה (מטעם הסגנוריה הציבורית)
הנאשם באמצעות הלויי

גור דין

ההיליך וכותב האישום

1. הנואשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובניסיונו לשוד, עבירה לפי סעיף 402(א)+סעיף 25 לחוק העונשין.

2. בעבודות כתוב האישום נאמר כי ביום 23.1.2023 החליט הנואשם לבצע שוד. לצורך כך, הוא הגיע לסניף בנק הדואר ברחוב הרברט סמואל 54 בchodra, שם רשמה את חתמת הפקידות, לבקשתו על פתק שאחז, מספר טלפון של חברת ישראכרט. הנואשםלקח את הפתק, יצא מסניף בנק הדואר וניגש אל בית העסק "חלום מתוק", שאל עט מהחת העובדות במקום ורשם על הפתק "בקיצר זה שוד, נא להביא את כל הכספי ומיד" (להלן: "פטק השוד").

בสมוך לאחר מכן, נכנס הנואשם לסניף בנק מרכנטייל דיסקונט ברחוב הרברט סמואל 55 בchodra, ניגש אל אשנב בו עבדה אחת הפקידות בסניף, מסר לה את פתק השוד והורה לה באופן מיידי "עכשו מיד תבייא לי את הכספי". בתגובה, הודיעה הפקידה לנואשם כי אין בסניף מרכנטייל קופות. הנואשם פנה לעובדת נוספת בסניף בשאלת אם הקופות סגורות,

ומשנענה בחיוב, יצא מסניף הבנק והלך בחזרה אל סניף בנק הדואר, ניגש לאחד האשנבים ונשאל על ידי הפקידה היכן המספר שלו. בתגובה אמר לה הנאשם כי אין לו מספר ומסר לידי את פתק השוד. הפקידה הודיעה לו שלא תור לא יוכל לקבל שירות. או אז, דפק הנאשם על דלפק שולחן האשנב באופן מאין והוראה לה בצעקות לקרוא מה כתוב בפטק השוד. לאחר שקרה את הרשות בפטק ובשל פחדה מפני הנאשם, מסרה לו הפקידה סך של 1,700 ₪ מהקופה. הנאשם נטל את הכסף ונמלט מהמקום.

.3. הנאשם הורשע לאחר שנשמעו בתיק ראיות, אך אלה התמצאו בשני מומחים רפואיים, האחד מומחה בתחום הפסיכיאטרי שהיעד מטעם המאשימה, והאחר מומחה בתחום הנוירולוגי אשר העיד מטעם הגינה, וכן בעדותו של הנאשם עצמו. עדותם של המומחים הרפואיים נדרשה כדי להכריע בשאלת כשירותו של הנאשם לעמוד לדין. בסופו של דבר, החלטתי בהכרעת הדין כי על אף שהנאשם לוקה בהפרעה פסיכוטית על רקע פגיעה ארגנטית מוחית, הרי שבעת ביצוע המעשים מושא כתוב האישום הוא לא היה חסר יכולת להבין את פשר מעשיו ולהימנע מהם, וכי הוא מסוגל לעקב אחר ההליך המשפטי המתנהל נגדו, ועל כן כשיר לעמוד לדין.

הריאות לעונש

.4. במסגרת הריאות לעונש, הגישה המאשימה את תדפיס רישומו הפלילי של הנאשם (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו 6 הרשעות קודמות שעיקרן עבירות רכוש ועבירות אiomים.

טייעוני הצדדים לעונש

.5. בפתח טיעוניה לעונש טענה המאשימה כי יש לקבוע מתחם עונש אחד לכל מסכת האירועים מושא כתוב האישום, אותו יש להעמיד בטוויח שבין 5-3 שנים מאסר. בהינתן עבורי הפלילי של הנאשם, ועל אף נסיבותיו המיחזדות, עתרה המאשימה לגזר את עונשו בחלוקת הנמור-BINONI של המתחם לו עטרה. בנוסף, בנוסף, ביקשה להשיט עליו מאסר מותנה לתקופה ממשמעותית.

.6. ב"כ המאשימה הפנה לכך שבהכרעת הדין נאמר כי אין מקום להעניק חסינות לנאשם, גם בנסיבות המיחזדות, וכי לא ניתן לפטור אותו אוטומטית מאחריות למשvio. לדעת המאשימה, אין מקום אף לקבל את הטענה כי הנאשם קרוב לסיג, משום שמדובר במאי שיכולתו להבין את טיב המעשים שעשה ואת האיסור הטמון בהם, גם אם הייתה פגומה, לא הובילה לכך היעדר יכולת להימנע מביצועם. גם אם התכלית בבסיס העבירות לא הייתה כלכלית, הרי שמדובר בנאשם עצמו עולה כי עמד מניע רצינלי במידה מסוימת לביצוע

העבירות בהן הורשע. מדוברiami שרוב חייו הבוגרים היה נתון באשפוזים או במאסרם, ולמעשה עובר לאיורע נשוא כתוב האישום הוא היה מאושפז תקופה ארוכה של למעלה מחמש שנים במסגרת צו אשפוז. בנסיבות, סבורה המאשימה כי אין לקבל את טעنته בדבר קרבבה לסייע.

- .7. לאחר שהפנה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות בענייננו, למדיניות הענישה הנלמדת מהפסיכה אותה הציג, ולאחר שהתייחס בפирוט לעברו הפלילי העשיר של הנאשם, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ענייננו מציע בטוויה שבין 3-5 שנות מאסר ולגזר על הנאשם עונש ברף הנמוך-בינוני של המתחם.
- .8. הסגנון ביקש שלא למצות את הדיון עם הנאשם, בציינו כי חרב חומרת העבירות בהן הורשע, הרי שמידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הייתה במדד גנום יחסית. נאמר כי רמת הענישה בגין עבירות מסווג זה נעה בין עבודות שירות ברף התחתון ומספר חודשים מאסר בפועל ברף העליון.
- .9. בהתייחס לנسبות ביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם כי המעשים היו נעדרי תכנון, ללא ה策ידות באביזרים כגון כובע להסואה, סכין או חפץ אחר למימוש האיים וכי האירוע בכללותו מצוי ברף גנום מאוד של تعזה ומסוכנות.
- .10. באשר לקרבבה לסייע לאחריות פלילתית, טען הסגנון כי אין חולק שהנתגשם סובל ממצב רפואי ונפשי מורכב, לגביו התייחסו המומחים מטעם שני הצדדים. בית המשפט דחה אמן את טענת ההגנה לקיומו של סיג לאחריות פלילתית, אך היא זהה בכך בקבע כי בהתאם לנسبותיו של הנאשם ונسبות המקירה, ובמיוחד נוכח חוות הדעת שהוגשו והעדויות שנשמעו מפי המומחים, הוא נמצא בקרבת הסיג לאחריות פלילתית.
- .11. לאחר שהפנה למדיניות הענישה הנוגנת ולنسبותיו האישיות של הנאשם, ביקש הסגנון להסתפק בתקופת מעטו הארכאה, בשם לב לכך שמאז נעצר חלפו לא פחות מ-18 חודשים.

דברו האחרון של הנאשם

- .12. בדברו האחרון ביקש הנאשם שגורר הדיון לא יינתן היום אלא בעוד כחודשיים-שלושה, על מנת שיוכל לחזור לבית סוהר גלבוע ומשם לככל את צעדיו. הנאשם הביע צער על מעשיו, על אף שלדבריו לא פגע באיש, אך הוא מבין כי מדובר בעבירה על החוק.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. בבאו לגור את עונשו של הנאשם, על בית המשפט לפעול בהתאם לעיקרונו ההלימה, המחייב קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם כך, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בהם, במדיניות העונישה הנוגנת במקרים דומים ובכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט לחוק העונשין.

14. עבירות השוד היא עבירה חמורה ויעיד על כך העונש המרבי אותו ראה החוקק להציב בצדה, העומד על 14 שנים. אין צורך להזכיר מיללים לגבי הפגיעה בתחושת הביטחון הנגרמת מביצוע עבירה שוד, הן של הקורבן הישיר של העבירה והן של הציבור בכללותו. זאת, גם מקום שמעשה השוד לא כלל שימוש באלים פיזית. בע"פ 2678/12 סלאמהabo כפ' נ' מדינת ישראל (15.1.2013) עמד בית המשפט על החומרה הגלומה בעבירה השוד גם מקום שלא נעשה שימוש באלים, בקבעו את הדברים הבאים:

"בית משפט זה חזר והדגיש את החומרה שבUBEIRAT השוד, לאור יום, אף אם מדובר בפטק שהוגש לפקידת הדואר והגמ שהשוד בוצע ללא נשך קר או חם. מעשה זהה, למרבה הצער, פוגע קשות בתחושת ביטחון העובדים. לצערנו, סניפי דואר ומקומות נוספים כדוגמתם הפכו ל"טרף קל" בידי ערביינימ, גם ככלא המכוירים לסמים ומבקשים לממן את צרכיהם באמצעות ביצועUBEIROT מסווג זה. בנסיבות אלה, צודקת באת כוח המשיבה בטעنته, כי חובה להגן על כלל הציבור מפני ערביינימ מסווג זה על ידי הרחקתם מהציבור לשם הגנה על ביטחונו (ראו: ע"פ 4204/07 סוויסה נ' מדינת ישראל (23.10.2008); ע"פ 06/06 4177 מדינת ישראל נ' ابو הידי ("(21.6.2006))."

כן ראו דברי בית המשפט ע"פ 16/7537 מזרחי נ' מדינת ישראל (30.01.2017) בקבעו כי:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתה שלUBEIRAT השוד - אף במצבים בהם זו נעשית ללא אלימות פיזית ומבלוי שהנאשם אוחז בפועל בנשך חם או קר - וקבע כי יש בה לפגוע בביטחון האישי של קורבן העבירה, כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו (ראו

למשל: ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 17-15 (29.11.2015); ע"פ 8465/14 כרכי נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 9 (24.8.2015). בעניינו, במטרה להשיג כסף קל, המערער נכנס לסניף בנק, כשהוא מצד' באמצעות שהוא סבר שישו את זהותו, אימ' על הפקידה שעבדה בסניף באותה העת, בטענה כי הוא נשא נשק, והוא לה למלא את השיקית שבאה אחז' בכספי. ברוי כי עושים אלה הינם חמורים, וכי שהוועם על ידי בית המשפט המחויז, הם טוענים בחובם פוטנציאלי פגעה רב בערכיהם המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלום ותחזות ביחסונם של אלה העושים את מלאכתם ונונאים שירות הציבור. זאת ועוד, הרי שפוטנציאלית הפגעה בעניינו אף מתרחב לערכיהם המוגנים של שמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה. משכך, ואף שהعبارة שביצע המערער אינה ברף חומרה גבוהה מבין עבירות השוד, עשויו מחייבים עינויו הולמת, שהיא בה כדי לשדר מסר עוני שייתרע את העבריים הפוטנציאליים מפני ביצוען, ושיהא בה כדי לבטא את שאט נפשו של הציבור מעין אלו. זאת, בפרט נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסווג זה, אשר הפקו לנפוצות במחויזותינו בשנים האחרונות (ראו: ע"פ 16/16 מדינת ישראל נ' שושני [פורסם ב公报] פסקה 10 (17.5.2016); ע"פ 14/1326/14 מחאג'נה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] פסקה ז (2.6.2014); ע"פ 11/3470/11 בזגלו נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] פסקה 4 (28.11.2011)).

15. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בעניינו הם זכות הקניין, וכן השמירה על שלומו וביטחונו של הציבור ושל הציבור ושלטון החוק.

16. בבואי לבחון את הנسبות הקשורות בביצוע העבירות, אני רואה לציין כי מדובר באירועים שלא היו הכרוכים בתכנון מתוכם. נ孔ן הוא שבהכרעת הדין קבעתי כי מדובר במשעים שהיו הכרוכים בתכנון מסוים וכי לא מדובר באירוע ספונטני או כזה שנעשה באימפרסיוניזם רגעית. נקבע כי נראה שהנאשם היה נחוש בדעתו לבצע את זמנו, עבר מקום למקום, המתין בסבלנות לתורו ובസופו של דבר הצליח לקבל לידי כספים מיד' הפקידה שעליה אים. יחד עם זאת, לא מדובר בתכנון מתוכם או כזה שהוא כרוך בהיערכות מורכבת. הנאשם לא הסווה את פניו בכובע, מסכה או משקפיים, ולא הציג בכל כל או אביזר מאים שנועד להטיל מראה על הפקידות עמן בא ב מגע.

17. הנזק הכספי שנגרם בפועל מעשי של הנאשם אינו רב. הלה הצליח לשוד מפקידת בנק הדואר סך 1,700 ₪, שאות מרביתו זרק, כך לדבורי, לפח בסמור לאחר צאתו מהסניף. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון את הפחד שאחז באותו פקידות אליה פנה הנאשם באופן מאים. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 10/3907/10 **נעמנה נ' מדינת ישראל**

(23.3.2011)

"חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מרכיבת משני נדבכים משתלים. האחד, הפגיעה בקנינו של קורבן השוד, ובמקורה דן - פדיון عمل יומו של בעל עסק זעיר, המועד לזמן את בני ביתו. והשני, הממד הפוגעני האלים והמאים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכשו בחזרה ללא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות".

לצד הנזק שנגרם בפועל, יש להbia בחשבון גם את פוטנציאלי הנזק שעלול היה להיגרם, שכן באירועים מסווג זה לא ניתן לצפות מראש כיצד ייבנו המעורבים או מי מהnocחים בסביבה. ניתן לתאר על נקלה מרחיש שבו היה האירוע מסלים ומסתיים בתוצאות חמורות בהרבה מאלן שנגרמו בפועל.

18. בהתאם לסעיף 40ט(א)(9), בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט גם בקרבת הנאשם לסיג לאחריות פלילית. בהכרעת הדין מצאתי אמנים כי הנאשם כשיר לעמוד לדין וכי מחלת הנפש בה הוא לוקה לא סיכלה את יכולתו להבין את שהוא עשה ולהימנע ממעשי ואינה שוללת מסוגלותו לעקב אחר ההליך המשפטי ולקחת בו חלק. Chrפ האמור, לא ניתן להתעלם ממחלה הנפשית המורכבת של הנאשם. הדברים עולים בברור מחוות דעתם של שני המומחים וمعدותם בפניי. בנוסף, העובדה שבחלק מהתקיקים הקודמים, בהם היה הנאשם מעורב, הוא נמצא כמו שאימנו כשיר לעמוד לדין מלמדת על כך שהלה מצוי על קו התפר בין כשרונות לאין כשרונות לעמוד לדין, דבר המצביע לבחון בכל פעם מחדש את מידת השפעת מחלתו על מעשיו ואת מצבו בעת ביצוע העבירה. הייתו מצוי על קו התפר כאמור מצביעו ללא צל של ספק כי הוא מצוי בקרבת הסיג לאחריות פלילית. נסיבה זו צריכה להילך בحسبון בעת קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו.

19. עיון בפסקה המלמדת על מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים, מגלה כי במקרים של ביצוע שוד או ניסיון שוד ללא שימוש באלים, נע טווח הענישה בין מאסר אחד לכל הפחות ועד 36 חודשים מאסר. להלן דוגמאות חדות לשם המחתת הדברים:

בע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני (17.5.2016) דובר בנאים אשר הורשע בגין לשוד, לאחר שהגיש פתק לפקידה בסניף הדואר, בו דרש לקבל את הכסף ואיים, בשפה בוטה, כי ברשותו אקdash וכי הוא לא יהסס לעשות בו שימוש. העבירה לא הושלמה משנתפס הנאשם תוך כדי ביצועה. בית המשפט המחויזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל, וגורר על הנאשם עונש של 12 חודשים מאסר בפועל. כן הופעל במצבבר עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק אחר. בערעור שהגישה המדינה על קולות העונש, קבע בית המשפט העליון כי בית המשפט המחויזי הקל

עם המשיב, וצין כי אף שעבירות שוד באמצעות פתק מאים אינה מצויה ברף החומרה הגדולה מבין עבירות השוד, היא מחייבת ענישה חמירה ומאסר ממושך בפועל. ערעור המדינה התקבל ולעונש המאסר התווסףו 12 חודשים מאסר בפועל, כך שבסת הכל הוועמד עונש המאסר בפועל על 36 חודשים.

המעערר בע"פ 1382/17 **ויסקי נ' מדינת ישראל** (4.12.2017) הורשע על פי הودאותו בשני איורים של שוד באמצעות פתק, בגין הושת עליון, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 32 חודשים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש, וקבע כי הוא אינו חריג מرف הענישה הנהוג.

בע"פ 7537/16 שהוזכר לעיל דחה בית המשפט העליון את הערעור על חומרת העונש. המערר שם הורשע על פי הודאותו בעבירות שוד, לאחר שנכנס לבנק חבוש בקסדה ומצדיד בשקית ודרש מהפקידה את הכסף, כשהוא מציין כי יש ברשותו אקדח. הפקידה מסרה לו סכום של 3,700 ₪ והוא נמלט מן המקום. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמן, המצוי בטוויה שבין 42-12 חודשים מאסר, אינו חריג ממדיניות הענישה הנהוגת בנסיבות דומות, וכי העונש שהוטל באותו מקרה - 24 חודשים מאסר בפועל - הינו ראוי.

בע"פ 5940/13 **ימין נ' מדינת ישראל** (7.1.2014) נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות שוד והחזקת סמים שלא לצורך עצמית. המערר נכנס לסניף בנק, כיסה את פניו וניגש לפקידה, תוך החזקת טלפון בידי מתחמת לחולצתו באופן הנחזה כאילו ברשותו אקדח, והורה לה למסור את הכסף שבידיה. הפקידה מסרה למערר סך של 3,700 ₪ בזמןן. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם הנע בין שנת מאסר לשלווש שנות מאסר וגזר על המערר 24 חודשים מאסר לRICTO בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 3929/15 **יצחק נ' מדינת ישראל** (2.11.2015) נדון עניינו של מי שהורשע על פי הודאותו בעבירות שוד. המערר נכנס לסניף בנק, הציג בפני הפקידה פתק מאים וזה בפחתה מהמעערר מסרה לו סך 10,700 ₪. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש שני בין 12-36 חודשים מאסר לRICTO בפועל וגזר על המערר 22 חודשים מאסר לRICTO בפועל. בית המשפט העליון אישר הן את המתחם והן את העונש, וזאת נוכח חומרת העבירה.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, לערכיהם המוגנים שנפגעו מביצועה ולמדיניות הענישה הנהוגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 15-36 חודשים מאסר לRICTO בפועל.

גזרת העונש בתוך המתחם

.21. בבואי לגזר את עונשו של הנאשם בגין המתחם, ראוי להbia בחשבון בראש ובראשונה את הרשעותיו הרבות, כפי שהן מפורטות בתדפיס רישומו הפלילי (מע/1). מדובר ב-6 הרשעות קודמות שענייקן בעבירות רכוש.

בנוסף, נתתי דעתך לעובדה שה הנאשם בחר לנוהל את משפטו, ומשכך אינו זכאי לאוותה "הנחה" השמורה למי שמודה בהזדמנויות הראשונה ונוטל אחריות על מעשייו. יחד עם זאת, הבאתה בחשבון כי שמיית הריאות הייתה ממוקדת ונקיודת, והתמצתה בחקירות המומחים הרפואיים מטעם שני הצדדים, אשר העידו לגבי המחלוקת בוגע לכשירותו של הנאשם לעמדוד דין.

.22. סיכומו של דבר, על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

.23.1.2023 א. 20 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, שמנינים יחל במועד מעצרו ביום .

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי לביל יעבור משך שלוש שנים כל עבירות רכוש מסווג פשע וירשע בגינה.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי לביל יעבור משך שלוש שנים כל עבירות רכוש מסווג עון וירשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב تموز תשפ"ד, 18 ביולי 2024, במעמד הנוכחים.